

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Martina Lachmanna a Mgr. Andrey Veselé v právní věci

žalobce: **M. S.**

zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem

sídlem Opletalova 25, Praha 1

proti

žalovaná: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**

sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 9. 2015, č.j. MV-128191-3/SO-2015,

takto:

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce se domáhá podanou žalobou přezkoumání rozhodnutí žalované uvedeného v záhlaví (dále jen „**Rozhodnutí**“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „**Ministerstvo vnitra**“ nebo „**Správní orgán I. stupně**“), ze dne 11. 6. 2015, č.j. OAM-12891-3/ZR-2015 (dále jen „**Prvostupňové rozhodnutí**“), kterým byla zrušena platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia ve smyslu směrnice 2004/11/ES.

2. Napadeným Rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce proti Prvostupňovému rozhodnutí, a toto rozhodnutí potvrdila.

II. Rozhodnutí žalované (napadené rozhodnutí)

3. Žalovaná ve svém rozhodnutí vylíčila nejprve průběh řízení před Ministerstvem vnitra a dále se vyjádřila k odvolání žalobce.
4. K první odvolací námitce žalobce týkající se dočasného neplnění účelu pobytu z důvodů složité finanční situace způsobené politickou situací v Doněcké oblasti, kde žijí jeho rodiče, žalovaná uvedla, že žalobce podal dne 26. 1. 2015 žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia. Do té doby žalobce pobýval na území České republiky na základě víza k pobytu nad 90 dnů. Spolu s touto žádostí musel mimo jiné prokázat, že splňuje podmínku podle § 42d odst. 2 písm. c) ve spojení § 13 zákona o pobytu cizinců, tj. že disponuje s dostatečnými příjmy, což splňoval, přičemž o několik týdnů později již nebyl schopen zaplatit školné. O žádosti žalobce bylo kladně rozhodnuto dne 28. 2. 2015 a dne 31. 3. 2015 převzal žalobce průkaz povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Týž den bylo doručeno Správnímu orgánu I. stupně sdělení VŠH v Praze, o ukončení studia z důvodu nesplnění studijních požadavků. Byť v tomto podnětu nebylo uvedeno přesné datum ukončení studia, musela být tato skutečnost žalobci známa, přesto převzal průkaz, ač k tomu nebyl oprávněn, neboť účel pobytu neplnil. Účel pobytu začal plnit znovu až 2. 7. 2015 po zápisu na ČVUT v Praze, tedy poté, co bylo vydáno Prvostupňové rozhodnutí. Žalobce zjevně spoléhal na to, že Ministerstvo vnitra nezjistí, že v době, kdy přebíral povolení k pobytu, neplnil účel pobytu, proto nelze brát jako „polehčující okolnost“ údajnou tíživou finanční situaci (k tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 9 Azs 84/2014 – 37).
5. K námitce posuzování přiměřenosti dopadů Prvostupňového rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce v případě § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců v rozhodném znění (dále jen „**zákon o pobytu cizinců**“) žalovaná uvedla, že ani judikatura soudů např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 11. 2013, č. j. 9 A 222/2010 – 47 či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2014, č. j. 7 Azs 204/2014 – 35, nezakotvuje podmínku posuzování přiměřenosti dopadů. Rovněž tak není Správní orgán I. stupně, podle žalované, zkoumat proporcionalitu negativního rozhodnutí ve vztahu k soukromému a rodinnému životu žalobce podle § 174a zákona o pobytu cizinců (k tomu rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2015, č. j. 11A 76/2014 – 38).
6. Žalovaná, proto odvolání žalobce zamítla a Prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

III. Žaloba

7. Žalobce v rámci **prvního žalobního bodu** uvedl, že nebyly splněny zákonné podmínky pro zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dle § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, když žalovaná i Ministerstvo vnitra nesprávně dospěli k rozhodnutí na základě skutečnosti, že žalobce od 31. 3. 2015 do 2. 7. 2015 neplnil účel pobytu a toto mu muselo být, podle žalované, již při převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu, známo. Žalobce poznamenává, že žádný právní předpis mu neukládá povinnost upozornit

správní orgán na skutečnost, že po určitou dobu neplní účel pobytu či mu neukládá povinnost převzít pobytovou kartu, i kdyby si byl takové okolnosti vědom. Svou argumentaci opírá o odůvodnění rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2012, č. j. 3 As 15/2012 – 29, podle kterého § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců nelze aplikovat, jestliže v době bezprostředně předcházející vydání rozhodnutí cizinec účel povoleného pobytu plnil, za takové situace je možné postupovat pouze podle § 56 zákona o pobytu cizinců. Žalobce sice účel pobytu neplnil, ale dne 2. 7. 2015 již byl studentem ČVUT Praha, tedy odmítá závěry správních orgánů, že by tak činil z vypočítavosti. Jediným důvodem, pro který neplnil účel pobytu, byla finanční tíseň, která je důsledkem válečného konfliktu na Ukrajině a ztráty kontaktu s rodiči, kteří jeho pobyt na území ČR financovali. Z těchto důvodů je žalobce toho názoru, že Rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, konkrétně s § 2 odst. 1, 4 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění v rozhodné době (dále jen „s.ř.“) a dále v rozporu s § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, jak je uvedeno v prvním žalobním bodě.

8. K **druhému žalobnímu bodu** žalobce uvedl, že si je sice vědom, že správní orgány nejsou povinny hodnotit přiměřenost rozhodnutí ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců, ale jsou nepochybně povinny hodnotit přiměřenost rozhodnutí ve smyslu základních zásad správního řízení mimo jiné vyjádřených v § 2 odst. 3 a 4 s.ř., tedy i z pohledu věcné správnosti. Smyslem a účelem zákona není sankcionovat cizince, který přibližně 3 měsíce neplní účel pobytu, v důsledku válečného konfliktu na území svého domovského státu a složité životní situace, což je s ohledem na dobu studia časový úsek nevýznamný. Rozhodnutí je založeno na nesprávném právním posouzení, ale také je nepřiměřeným.

IV. Vyjádření žalované

9. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby, jelikož žalobní námitky žalobce považuje žalovaná za nedůvodné. K jednotlivým žalobním bodům plně odkázala na své Rozhodnutí, neboť žalobní body jsou totožné s odvolacími, s nimiž je podrobně vypořádala.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání Rozhodnutí.
11. V rámci veřejného jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích vyjádřených v písemných podáních.
12. Pro posouzení **prvního žalobního bodu** soud ze správního spisu zjistil, že žalobce podal dne 26. 1. 2015 žádost o vydání k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem studia. Do té doby žalovaný pobýval na území České republiky na základě víza k pobytu nad 90 dnů. Žádosti žalobce bylo vyhověno dne 28. 2. 2015 a dne 31. 3. 2015 převzal žalobce průkaz povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Týž den bylo doručeno Správnímu orgánu I. stupně sdělení VŠH v Praze, o ukončení studia z důvodu nesplnění studijních požadavků konkrétně pro nezaplacení školného. Z uvedených skutečností vyplývá, že muselo být žalobci ukončeno studium již dříve (přesné datum ve sdělení nebylo uvedeno), neboť rozhodnutí o ukončení minimálně předchází výzva k zaplacení. Jestliže si žalobce si přesto převzal průkaz, byl si vědom, že porušuje zákon, neboť v době

převzetí průkazu účel pobytu neplnil. Účel pobytu začal plnit znovu až 2. 7. 2015 po zápisu na ČVUT v Praze, tedy poté, co bylo vydáno Prvostupňové rozhodnutí.

13. Na základě uvedených zjištění lze mít za prokázané, že žalobce v době nejméně od 31. 3. 2015 do 2. 7. 2015, tedy po dobu přesahující tři měsíce, neplnil účel pobytu, který mu byl v České republice povolen za účelem studia. Tímto jednáním žalobce naplnil předpoklady, které zákon o pobytu cizinců stanoví k vydání rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu. Z textu ustanovení § 37 odstavec 1 zákona o pobytu cizinců vyplývá, že správní orgán nemá zákonodárcem vytvořený prostor pro správní uvážení, zda v tom kterém konkrétním případě je na místě zrušení pobytu či nikoli, neboť zákon jasně stanoví, že „správní orgán zruší platnost povolení k pobytu“. Bylo-li tedy nepochybně zjištěno, že žalobce po určitou dobu neplnil účel pobytu, Správní orgán I. stupně neměl jinou možnost, než vydat rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k pobytu, protože jak bylo uvedeno od 31.3.2015, i v době vydání rozhodnutí tj. 11.6.2015 účel pobytu žalobce neplnil.
14. Soud neshledává případnou argumentaci žalobce ani v tom, když tvrdil, že procházel složitou životní situací, když neměl dostatek finančních prostředků na úhradu školného, neboť při podání žádosti o vydání k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem studia, musel žalobce mimo jiné prokázat, že splňuje podmínku podle § 42d odst. 2 písm. c) ve spojení § 13 zákona o pobytu cizinců, tj. že disponuje s dostatečnými příjmy. Pokud měl dostatek financí v době podání žádosti, tak by je musel mít i o několik týdnů později na úhradu školného.
15. Městský soud konstatuje, že ve prospěch žalobce nesvědčí ani smysl vykládaného ustanovení zákona o pobytu cizinců, když tento zákon stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2014, č. j. 5 Azs 119/2014 - 20). Smyslu povolení pobytu za určitým účelem by se přičila situace, kdy by cizinec po většinu doby platnosti povolení k pobytu účel pobytu neplnil a teprve v době zahájení řízení směřujícího ke zrušení jeho povolení k pobytu by své porušování zákona napravil. Uznání takové účinné lítosti by jen podporovalo vypočítavé jednání směřující k nedodržování zákona.
16. Soud na základě shora uvedeného uzavírá, že pokud žalobce neplnil účel, pro který bylo povolení uděleno po celou dobu řízení o jeho žádosti, přičemž nadto v okamžiku převzetí věděl, že již neplní účel pobytu po nějakou dobu a přesto povolení převzal s úmyslem jej využívat, dopouštěl se jednání, které nemůže zákon aprobovat a s důsledky takového neoprávněného držení povolení musel být žalobce srozuměn. Skutečnost, že cizinec je povinen plnit účel pobytu po celou dobu pobytu je konstantně judikován např. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 3.4.2014 čj. 9 Azs 84/2014-37, a ze dne 19.1.2017, čj. 9 Azs 288/2016-33. Soud, proto považuje tento žalobní bod za nedůvodný.
17. Ve vztahu k projednávané věci správní orgány obou stupňů postupovaly podle daných ustanovení zákonů, a to zejména správního řádu a zákona o pobytu cizinců. Městský soud v Praze také z obsahu obou správních rozhodnutí ověřil, že se správní orgány zcela dostatečným a přezkoumatelným způsobem zabývaly ve vztahu ke skutkovým okolnostem projednávané věci tj. pojmu neplnění účelu povoleného pobytu žalobce na území České republiky. V Prvostupňovém rozhodnutí i v Rozhodnutí správní orgány

aplikaci tohoto neurčitěho pojmu odůvodnily a jednání žalobce důvodně podřadily pod tuto skutkovou podstatu na základě získaných zjištění.

18. Soud má za to, že výklad a aplikace příslušných ustanovení zákona o pobytu cizinců byly podle názoru soudu provedeny správními orgány zcela v mezích zákona ve smyslu § 2 odst. 1 s.ř. a rovněž tak předmětná rozhodnutí považuje soud za souladná s veřejným zájmem podle § 2 odst. 4 s.ř. Skutečnost, že žalobce se závěrem správních orgánů nesouhlasí, nemůže sama o sobě založit důvodnost nezákonnosti žalobou napadeného Rozhodnutí.
19. Žalovaný se podle názoru soudu dostatečně podrobně a úplně vypořádal s jednotlivými odvolacími námitkami, které žalobce následně zopakoval i v této žalobě jako žalobními body. Smyslem soudního přezkumu pravomocného rozhodnutí správního orgánu není polemika o souladnosti jednotlivých obecně závazných právních předpisů, ale posouzení zákonnosti a věcné správnosti žalobou napadeného rozhodnutí z hlediska uplatněných žalobních bodů. Na základě tohoto vymezení konstatuje městský soud, že žalovaný se v odůvodnění žalobou napadeného Rozhodnutí zcela podrobně a vyčerpávajícím způsobem vyjádřil ke všem žalobou namítaným skutečnostem a soud jeho úvahy neshledal v rozporu se shora žalobcem vytýkanými zákonnými ustanoveními ani s požadavky kladenými na odůvodnění rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 s.ř. Z odůvodnění žalobou napadeného Rozhodnutí a taktéž z Prvostupňového rozhodnutí je patrné, že se správní orgány konkrétním jednáním žalobce podrobně zabývaly a toto jednání vyhodnotily z pohledu zákonem stanovených podmínek a proto ani tento žalobní bod soud nepovažuje za důvodný.
20. K **druhému žalobnímu bodu** soud uvádí, že souhlasí s argumentací žalovaného. Při aplikaci ustanovení § 37 odstavec 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců není správnímu orgánu ukládána povinnost zabývat se zkoumáním přiměřenosti důvodů pro zrušení platnosti povolení k pobytu a dopady rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince, neboť tato povinnost se váže k důvodům zrušení platnosti pobytu, uvedeným v ustanovení § 37 odstavec 2 uvedeného zákona. Z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. 10 Azs 245/2016-47 je judikováno, že přiměřenost zásahu rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince se zkoumá pouze tehdy, pokud to zákon výslovně stanoví, není tedy namíste argumentace žalobce, že v případě není-li povinnost zkoumat zásah výslovně stanovena, správní orgány takovou povinnost mají.
21. Pokud jde o žalobcem namítané porušení zásady proporcionality, tj. přiměřenosti zásahu napadeným Rozhodnutím do základních práv žalobce ve smyslu § 2 odst. 3 a 4 s.ř., dospěl městský soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí není v rozporu se závěry, k nimž dospěl Ústavní soud v odůvodnění rozsudku sp.zn. III ÚS 35/01. V tomto rozhodnutí Ústavní soud dovodil, že článek 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, publikované pod č. 209/1992 Sb., stanoví, že každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence. Státní orgán nemůže do výkonu tohoto práva zasahovat kromě případů, kdy je to v souladu se zákonem a nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, hospodářského blahobytu země, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky nebo ochrany práv a svobod jiných. Pobyt na území České republiky se cizinci povoluje za určitým účelem, který je cizinec povinen plnit po celou dobu pobytu.

Pokud tento účel po celou dobu pobytu neplní, je tato skutečnost důvodem pro zrušení či neudělení povolení k dlouhodobému pobytu. V daném případě veřejný zájem České republiky, aby na jejím území pobývali jen cizinci, kteří respektují zákony a povinnosti jím uložené, převáží nad subjektivním zájmem žalobce. Proto v daném případě nemohla být žalobci Rozhodnutím způsobena újma či toto rozhodnutí nemůže být bráno jako sankce za nerespektování podmínek stanovených zákonem o pobytu cizinců. Správní orgány vzaly v úvahu při svém rozhodování všechny okolnosti vyličené žalobcem v žádosti i v odvolání v rámci druhostupňového řízení a řádně se s nimi v odůvodnění svých rozhodnutí vypořádaly. Soud chápe, že situace, která se odehrává na území domovského státu žalobce je nepříjemná, avšak pro dané řízení je tato okolnost irelevantní, význam by měla až v rámci žaloby proti rozhodnutí o vyhoštění žalobce z území České republiky. Ohledně nedostatku finančních prostředků žalobce respektive složité životní situace soud opakuje, že má za to, že naopak žalobce v době podání žádosti prokázal dostatek příjmů a tedy zajisté měl i na zaplacení školného. Nadto žalobce je dospělá osoba, která je schopna přivýdělků i jako student. Soud tedy konstatuje, že správní orgány postupovaly v souladu se základními zásadami správního řízení a není pochyb o správnosti a taktéž přiměřenosti obou rozhodnutí.

VI. Závěr a náklady řízení

22. Městský soud v Praze tedy po projednání podané žaloby a na základě výše uvedeného odůvodnění neshledal důvody pro zrušení žalobou napadeného Rozhodnutí ani Prvostupňového rozhodnutí a nezjistil, že by žalobou napadené Rozhodnutí a rovněž tak Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem v důsledku krácení práv žalobce. Proto žalobu podle ustanovení § 78 odstavec 7 s. ř. s. zamítl.
23. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, takže právo na náhradu nákladů nemá. Žalovaná sice v řízení úspěšná byla, avšak žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti jí nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. července 2019

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu